

PORTAVEU

Informació de la Parròquia de la Puríssima de Sabadell

Número 2402

23 d'abril de 2023

VIDA DE LA COMUNITAT

PRIMER PELEGRINATGE PARROQUIAL A TERRA SANTA (1993)

Ramon Roselló

Aquest article ens el va fer arribar en Ramon Roselló durant el mes de febrer; en aquell moment res feia pensar que uns mesos després moriria de manera ràpida amb 97 anys i el cap ben clar. Va viure una vida plena i compromesa tant amb la família, amb la parròquia com amb l'esport.

El Ramon desitjava deixar testimoni en el nostre full parroquial del gran record que guardava del viatge parroquial a Terra Santa ara fa 30 anys. Aquest article, és el seu article pòstum adreçat a tots nosaltres. És tracta d'un article que deixa entreveure la seva gran sensibilitat. Gràcies Ramon!

Redacció

El passat més de febrer d'enguany, es van complir 30 anys d'aquest esdeveniment tan important dins del fogar parroquial. Em van demanar si podia fer un petit escrit recordant aquell esdeveniment; ja no en quedem gaires d'aquells pelegrins que tinguérem la joia de trepitjar aquella terra. No sabia dir de qui, ni d'on va sorgir la proposta, però el que sí que puc dir és que la iniciativa va ser tan ben rebuda que les cinquanta places previstes foren aviat cobertes; una sorpresa per a tothom!. Ni el mateix rector s'ho esperava. Mn. Nonell sabia que els Pares Franciscans de Sant Sebastià (Guipúscoa), oficialment guardians de Terra Santa, organitzaven cada any pelegrinatges amb garanties de seguretat donada la problemàtica que es vivia, i de fet encara es viu, en aquest país tan sagrat, tan confús, tan dividit per les tres religions monoteistes: cristians, jueus i musulmans. També hi havia garanties de bon servei i preu força assequible. La resposta dels pares Franciscans no es va fer esperar i fou molt ben rebuda. Jerusalem, Betlem, Natzaret, Mar Mort, Jericó, Tiberíades... un somni que tindríem oportunitat de fer realitat!. En una de les reunions prèvies al viatge el nostre

recordat i benvolgut amic Miquel Fàbregues de la Llar del Llibre, ens va recomanar un petit llibret publicat per Abadia de Montserrat, escrit per un monjo, el P. Romuald, que des de feia prop de

vint anys guiava cada any el pelegrinatge. En el llibret hi havia l'itinerari, croquis geogràfics, indicacions bíbliques, històriques i pietoses, necessàries per il·lustrar els indrets que havíem de visitar. També hi havia un pròleg escrit pel P. Hilari Reguer que parlava de quina ha de ser l'actitud i la disposició d'ànims dels pelegrins per anar a Terra Santa. Doncs no es tracta d'un viatge turístic, sinó pensat per a pelegrins. Em permeto transcriure el començament d'aquest pròleg:

Per bé que tota la terra, sortida de les mans del Creador, sigui santa- del Senyor és la terra i tot el que s'hi mou, diu el salm 24- hi ha un punt concret, més aviat petit al qual ens referim quan parlem, sense més dir, de la Terra Santa: és la tercera d'Israel, la de Jesús, la de la Verga Maria i els apòstols, la terra on l'Església va néixer i des d'on es va escampar fins als extrems de la terra. Els romans en digueren Palestina, i els cristians Terra Santa.

Pretendre resumir encara que fos breument aquell viatge m'ocuparia més de 10 pàgines. Foren tantes i tantes les emocions viscudes, les eucaristies celebrades en el lloc adient. L'actitud de fe i de pregària trobaren natural expressió en cadascun dels llocs sants visitats. Encara em tremolen les cames quan recordo la primera vegada que vaig trepitjar Jerusalem, centre geogràfic i espiritual de la terra de la Bíblia, la ciutat més principal per la importància que pren l'Antic Testament i sobretot el Nou per tal com s'hi acomplí el misteri de la nostra Redempció. La Jerusalem tantes vegades invocada en les nostres pregàries, ara la teníem davant, el seu nom *la ciutat de la Pau* que ha estat destruïda, saquejada, subjugada, però que sempre ha tornat a ressorgir de la seves ruïnes; Déu meu, quina paradoxa!

De tantes emocions i records viscuts, a mi em van quedar profundament gravats tres llocs que voldria comentar:

Basilica del Sant Sepulcre. El lloc més venerable i la fita principal del pelegrinatge cristià. La Basilica actual compren el dos llocs més importants: el Calvari i el Sepulcre, actualment sota la custòdia de l'Església Ortodoxa grega, tan plena d'icones, llums, làmpades que t'acaben pertorbant la mirada, sempre sota la vigilància d'uns *popes* alts com un sant Pau que amb la mira-

da atenta anaven controlant els nostres passos. L'edifici actual ha passat per moltes transformacions al llarg de setze segles; segons els textos evangèlics el lloc on fou crucificat Jesús era anomenat *Lloc del Crani*, en hebreu *Gòlgota*, a uns vint-i-cinc passos hi havia un jardí i en el jardí un sepulcre nou excavat a la roca que pertanyia a Josep d'Arimatea i allí fou dipositat el cos de Jesús. El lloc pot ser considerat autèntic amb tota versemblança. Des dels primers temps del cristianisme va esdevenir un lloc sant. L'emperador romà Adrià profanà el lloc per destruir-lo, però al conquerir-lo Constantí, va fer reparar el Calvari i el Sepulcre i s'hi construï la primera basilica cristiana, però la invasió dels perses va fer desaparèixer tota la construcció constantiniana. Al començar el primer mil·lenni, el soldà d'Egipte Hakin ordenà la destrucció de la tomba, sols restà la part baixa i el banc on va ser dipositat el cos. L'any 1130, amb la vinguda dels croats, fou possible una nova restauració que conservà al seu lloc el Calvari i la tomba; la façana actual de la basilica és d'aquells temps si bé ha sofert moltes transformacions. A l'entrar, una escala a la dreta de dotze graons du fins al Calvari. L'estança està dividida en dues naus. La principal, a l'esquerra ocupada pels ortodoxos carregadíssima de llums, làmpades i icones; elements tan propis de la litúrgia grega, lloc on es recorda la mort de Jesús. A la dreta hi ha un petit altar de l'església llatina on un bonic mosaic recorda la crucifixió. Al costat hi ha un petit altar dedicat a la Verge Dolorosa amb un quadre que la representa. Sota l'altar encara es pot veure la roca natural del Calvari. Tot plegat sorprèn per la seva senzillesa. Vaig demanar a l'amic Joan Monistrol que si podia fer-nos una foto a mi a i la meva esposa Maria Dolors al costat del quadre; com era d'esperar va sortir una foto per emmarcar!

A la sortida de la Basilica, a la dreta de la façana s'hi troba la tradicional escala on els pelegrins solen fer-s'hi una fotografia.

Betlem. L'eucaristia que més em va impactar fou la que vam celebrar a l'anomenada *Cova dels Pastors*, una gran cova natural adaptada pels franciscans per celebrar-hi missa. És una cova àmplia, llarga, amb molta cabuda per acollir els pelegrins. És més aviat fosca, amb pocs llums, però t'hi sents molt bé; un lloc per recor-

dar l'Anunciació de l'àngel als pastors. Feia un mes i escaig que havíem celebrat el Nadal, i allà a les portes de Betlem els records dels pessebres els teníem a flor de pell. Vam celebrar una eucaristia tan viva, tan sentida que tots ens vam emocionar. Mn. Nonell ens va fer una homilia tan profunda que el desig de pregària sortí de tots nosaltres espontàniament. Quina missa, Déu meu!. D'allí ens dirigirem a la Basílica de la Nativitat. Constantí edificà la primera Basílica damunt la cova i sobre l'any 540, Justinià n'erigí l'actual. És la més antiga i més ben conservada de tot Palestina. A l'interior una gran nau formada per quatre columnes ens donà la benvinguda, sota la vigilància dels ortodoxos. Al paviment són encara visibles fragments de mosaics del segle quart. El lloc més venerable és la Cova del naixement de Jesús, a la cripta, sota l'altar major, una estança de forma irregular on hi ha l'altar i una estrella de plata amb la inscripció llatina: *Aquí nasqué Jesucrist de la Verge Maria*. Quina emoció al posar els nostres llavis sobre aquella estrella!

Natzaret. La Basílica de l'Anunciació construïda sobre el lloc on la tradició situa l'habitatge de Maria, és el lloc més documentat de Terra Santa. La primera construcció és de l'any 249 de l'època bizantina; se'n conserven encara uns mosaics. Aquesta església va perdurar fins que els perses la van destruir. El franciscans van poder comprar el terreny i hi edificaren una humil església. El misteri de l'Encarnació del Fill de Déu sempre ha estat recordat i venerat on ara s'aixeca l'actual Basílica, s'hi han trobat grafitis amb les lletres XE Maria (Déu vos guard, Maria) que sembla que daten del 431. La gruta damunt la qual s'aixeca la Basílica, presenta característiques d'altres habitacions semblants que s'han trobat a l'entorn de la construcció bizantina de l'any 249. El conjunt de l'actual Basílica és un dels més monumentals del país. Molts artistes hi han aportat la seva col·laboració en els altars, vitralls, portes de bronze i plafons d'imatges de Maria sota diverses advocacions. A l'atri s'hi troben uns mosaics de la Verge, entre ells, un de la Mare de Déu de Montserrat! Posat allà per membres d'una peregrinació montserratina feta l'any 1978. Davant d'aquest mosaic va produir-se l'escena que vull explicar i que a tots ens va colpir profundament. Vam intentar, i dic intentar perquè a mi de l'emoció no em sortia la

veu, cantar el Virolai. Us imagineu?, el Virolai a dos mil quilòmetres de Montserrat!. Jo que sóc un sentimental de mena em queien les llàgrimes cara a vall. Encara avui quan pujo a Montserrat i sento el Virolai se'm posa pell de gallina tot recordant aquells moments. Són vivències que mai s'esborren!

Podria explicar altres vivències dels diferents llocs visitats: el Mar Mort, el mur de les Lamentacions, la confirmació del baptisme a la riba del riu Jordà, la Basílica de Canà, Jericó, Tiberíades, etc. Quants records!. Dono gràcies a Déu que em permet avui, després de 30 anys, retenir a la memòria tants i tants fets d'aquella peregrinació i que em permet també poder transmetre als nostres parroquians d'avui aquestes modestes lletres d'un vell pelegrí.

El viatge acabà a Tel Aviv, tres hores de plàcid vol fins Barcelona, on ja ens esperava l'auto-car per transportar-nos a Sabadell i ja cap el capvespre albiràvem la nostra ciutat. Gràcies a Déu cap problema. Sorpresa final: a l'arribar a la plaça del mercat un centenar de persones, entre familiars i amics de la parròquia, ens esperava per donar-nos la benvinguda. Abraçades, petons, alegria... Tot fou una festa!. Donem-ne gràcies a Déu.

CULTES

DIUMENGE III DE PASQUA. Missa de vigília, dissabte a les 8 del vespre. Diumenge, missa a 2/4 de 10 del matí, 11 en castellà, 12 del migdia i 8 del vespre.

HORARI DE LA MISSA ELS DIES FEINERS. Cada dia a les 8 del vespre.

PREGÀRIA AMB CANTS DE TAIZÉ. Cada dimecres a 2/4 de 9 del vespre.

PREGÀRIA FAMILIAR AMB ELS MÉS MENUTS (0-7). Cada tercer dissabte de mes, de setembre a maig, a 2/4 de 6 de la tarda, pregària familiar amb els més petits.

INFORMACIÓ A LA COMUNITAT

REFLEXIÓ DE LA PARAULA. Dilluns 24 d'abril, a 2/4 de 8 de la tarda, reunió del grup Sant Lluç. Dimarts 25 d'abril, a 2/4 de 8 de la tarda, reunió del grup Sant Joan.

VIDA CREIXENT. Dimarts 25 d'abril, a les 6 de la tarda, reunió d'aquest grup.

SEMBLANÇA I ESPIRITUALITAT DE STA. TERESA DE LISIEUX. El proper dijous 4 de maig, a l'auditori Mn. Joan Nonell, a les 7 de la tarda, tindrà lloc una conferència a càrrec del Pare Gabriel, de la Comunitat de Carmelites Descalços de Barcelona, amb el títol de *Semblança i espiritualitat de Sta. Teresa de Lisieux*. Organitza la Comissió de Pelegrinatges amb motiu del pelegrinatge d'aquest estiu a Lisieux. És obert a tothom.

XVII APLEC PASQUAL. Diumenge dia 7 de maig, a 2/4 de 6 de la tarda, Aplec Pasqual a la parròquia de la Mare Déu de la Mercè a Badia del Vallès. L'Aplec és la celebració de la Pasqua de totes les parròquies de l'Arxiprestat. Hi haurà servei d'autobusos. Preu 5€, inclou anada i tornada. Cal apuntar-se al despatx parroquial. Trobareu els fulletons informatius a les entrades de l'església.

XXXVII TROBADA INTERDIOCESANA DE VIDA CREIXENT. Es farà a Girona el dimecres dia 10 de maig. El Preu del transport més el dinar serà de 40 €.

SOPAR-CONVIVÈNCIA DESPRÉS DE LA MISSA VESPERTINA DEL DISSABTE. Abans de la pandèmia els feligresos habituals a la missa de 8 del dissabte, un cop a l'any fèiem una sopar de convivència als locals parroquials. Ara tenim moltes ganes de reprendre aquest espai. El dia que hem escollit és el dissabte 20 de maig acabada l'eucaristia. Els que pugueu i vulgueu participar-hi heu de passar apuntar-vos pel despatx parroquial, així podrem calcular el nombre d'assistents i el que necessitem pel sopar. Us n'informem amb temps per facilitar-vos l'assistència, doncs ens agradaria comptar, com sempre, amb tots vosaltres.

OBRES A L'ENTRADA DE L'ESGLÉSIA. Degut a l'estat del paviment de l'entrada per Via Masagué malmès amb el pas del temps i també a les obres de l'edifici veí, la parròquia iniciarà, el proper 2 de maig, la millora de l'accés a l'església. Per aquest motiu s'informa que a partir d'aquesta data s'haurà d'entrar pel carrer Capmany. Disculpeu les molèsties.

Lc 24,13-35

*Quan s'hagué posat
amb ells a taula, prengué el pa,
digué la benedicció, el partí
i els el donava.*

Parròquia de la Puríssima · Capmany, 36 · 08201 Sabadell · Tel. 93 725 14 41
secretaria@purissimasabadell.org

Parròquia Puríssima Sabadell

purissimasabadell

www.purissimasabadell.org